

ע"פ 57705/05/19 - רפי אפומדו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 57705-05-19 אפומדו נ' מדינת ישראל

מספר בקשה: 1

לפני
המבקש

רפי אפומדו
ע"י ב"כ עו"ד ד' דניאלי

נגד
המשיבה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ר' בר און מפרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

החלטה

מונחת לפניי בקשה לעיכוב ביצוע העונש שהוטל על המבקש ובפרט, רכיב המאסר בפועל שבו.

רקע

1. המבקש הורשע, על פי הודייתו בגדרי הסדר טיעון, בשבע עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413 ב' בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); בעבירה של חבלה ברכב במזיד, לפי סעיף 413 ה' בחוק; בעבירה של הפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 בחוק; בשש עבירות של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10 א בפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**") ובעבירה של נהיגה שלא בהתאם להיתר, לפי סעיף 10 ב' בפקודה.
2. על פי עיקרי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש רכש משאית גרר, החל לנהוג בה ללא רישיון נהיגה מתאים והשתמש בה בשבע הזדמנויות שונות לצורך גניבת רכבים מאתרים שונים.
3. בגזר הדין מיום 15.4.19, נדון המבקש ל- 54 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; לשני מאסרים מותנים; לקנס בסכום של 8,000 ₪ או חלף 10 ימי מאסר; לפיצוי בסכום של 2,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים; לפסילת רישיון נהיגה למשך שנה מיום השחרור; לפסילה מותנית של רישיון נהיגה ורכב הגרר חולט.
4. בית המשפט קמא הוסיף ועיכב את ביצוע העונש עד ליום 13.6.19, תוך הותרת המבקש במעצר בית מלא ותחת תנאים מגבילים נוספים. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין לצד הבקשה דנא לעיכוב ביצוע העונשים שהוטלו עליו.

תמצית טענות הצדדים

5. המבקש טוען, כי העונשים הנכללים בגזר הדין חריגים בחומרתם וכי לא היה מקום לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לכל אחת מהעבירות בהן הורשע, כי אם מתחם אחד בלבד. המבקש מוסיף על כך וטוען, כי מתחמי הענישה שנקבעו בגזר הדין אינם תואמים למדיניות הענישה הנוהגת. המבקש מדגיש, כי יש לייחס משקל

משמעותי לשיקול השיקום בעניינו. כך, מתבקש כי יתאפשר לו להמשיך את הליך הטיפול האמבולטורי שבו החל זה מכבר ולהסתפק בתקופת מעצרו על פני כשנה, בתוספת למאסר על דרך עבודות שירות, מבלי לחייבו לשאת בעונש מאסר בפועל. לשיטת המבקש, תחילת ביצוע העונשים תסכל את הליך הערעור ובכך תיפגענה זכויותיו החוקתיות. עוד הודגשו נסיבותיו המשפחתיות של המבקש, בכללן השבר שבו מצויה משפחתו וטקס בת-המצווה שבתו עתידה לחגוג ביום 24.7.19. כן נטען, כי המבקש לא הפר כל תנאי שנקבע בעניינו והגיע לכל הדיונים מלפני בית המשפט קמא.

6. המשיבה, מצדה, מתנגדת לבקשה. לגישתה, המקרה הנדון אינו עולה בגדר המקרים המצדיקים חריגה מהכלל בדבר ביצוע מידי של עונשים. הודגשו עברו הפלילי והתעבורתי של המבקש וחומרת מעשיו. ביחס לשיקול השיקום, טוענת המשיבה כי המבקש טופל בעבר, התחייב שלא לשוב לסורו ולא עמד בכך. ביחס לסיכויי הערעור, גורסת המשיבה כי נגזר על המבקש עונש מידתי, המתכתב עם נסיבות העבירות ועם עברו. המשיבה מסכמת ומפנה למועד הקרוב שנקבע לשמיעת הערעור השומט, כך נטען, את העילה הנטענת לעיכוב ביצוע העונש.

7. שני הצדדים הפנו לאסמכתאות בתימוכין בטענותיהם.

דין והכרעה

8. עיינתי בטענות הצדדים, באסמכתאות אליהן הפנו, בגזר הדין ובהתרשמויות שירות המבחן, התחשבתי במכלול נסיבות העניין והגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה. בתמצית אציין ומבלי לקבע כל מסמרות, כי לא מצאתי שסיכויי הערעור גבוהים במידה המצדיקה את עיכוב הביצוע המבוקש, תכלית הערעור לא תסוכל ככל שלא יעוכב עונש המאסר ושיקולי השיקום בעניינו של המבקש אינם מובהקים. להלן אפרט את הנימוקים שביסוד מסקנתי זו.

9. השיקולים אליהם יש להידרש במסגרת בחינת בקשה לעיכוב ביצועו של גזר דין, נסקרו בהרחבה בע"פ 111/99 **שוורץ נ' מדינת ישראל** (7.6.00). הכלל העקרוני הוא ביצוע מידי של גזר הדין. בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה בהתאם לשיקולים וביניהם חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שנגזרה; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש והתנהלותו במהלך המשפט; נסיבותיו האישיות והשאלה האם הערעור מופנה כלפי ההרשעה עצמה או רק כלפי חומרת העונש (ר' גם: ע"פ 5957/12 **אוהב נ' מדינת ישראל** (19.9.12)).

10. ובהתאמת הדברים לעניינו של המבקש.

אין צורך להרחיב בדבר חומרת העבירות בהן הורשע המבקש. אך אציין, כי הן בוצעו בהיקף נרחב וכי מעשיו פגעו בזכות קניינם של קורבנותיו וסיכנו את ציבור משתמשי הדרך.

התרשמתי, לעת הזו ומבלי לקבע מסמרות, כי סיכויי הערעור אינם גבוהים במידה כזו שתטה את הכף לעבר עיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש. לא למיותר לציין, כי כאשר מדובר בערעור המכוון כנגד חומרת גזר הדין בלבד, תיטה ערכאת הערעור שלא להתערב בחומרת העונש, אלא במקרים חריגים, או כאשר קיימת סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה (ר' למשל: ע"פ 8912/13 **מדינת ישראל נ' טל** (13.2.2014); ע"פ 1170/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (11.1.16)). בזירות המתבקשת, טרם ניתן לקבוע כי יש בטענות המבקש ובאסמכתאות אליהן

הפנה בכתב הערעור, ללמד באופן מובהק על סיכוי ממשי להפחתת עונש המאסר בפועל שנגזר עליו לתקופה קצרה מתקופת מעצרו.

אשר לסיכויי השיקום של המבקש, בחוות הדעת מיום 11.4.19 - נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית, לנוכח כישלון המבקש בהליך טיפולי קודם, קווי אישיותו והעובדה שלא הורתע מענישה מחמירה קודמת. נחזה כי בית המשפט קמא ביצע בדיקה מעמיקה אשר לנתוניו האישיים של המבקש ויכולתו להשתקם. שירות המבחן הגיש לא פחות מ- 10 תסקירים ועדכונים בעניינו של המבקש. בלט המשך התנהגות על פי דפוסים בעייתיים ומגזר הדין ויתרת התרשמויות שירות המבחן, נחזה כי על אף השיפור המסוים שחל במצבו השיקומי של המבקש, לא ניתן לגבש ממצא מושכל בדבר סיכויי שיקומו.

אשר למשך תקופת המעצר, העונש שנגזר על המבקש אינו מסוג העונשים שתחילת ריצויים עלולה לייתר את שמיעת הערעור, בהתחשב במועד שמיעת הערעור הקבוע ליום 8.7.19.

רישומי הפלילי של המבקש כולל הרשעה בשתי עבירות מרמה, בשתי עבירות קשירת קשר לעשות פשע ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. המבקש ריצה עונש מאסר בן 21 חודשים. רישומי התעבורתי של המבקש כולל 42 עבירות והוטלו עליו, בין היתר, עונשי פסילת רישיון בפועל ועל תנאי וכן מאסר מותנה.

11. הנסיבות הקשורות באסמכתאות שאלהן הפנה המבקש בתימוכין בבקשתו שונות מעניינו שלו ולא ראיתי לנכון לגזור מהן גזירה שווה כמבוקש. בע"פ 5735/18 **גודובסקי נ' מדינת ישראל** (9.1.19), עוכב ביצועו של עונש, בין היתר, לאור בחינת סיכויי הערעור מאחר שחומר חקירה "לא מבוטל" הועבר למבקש שם לאחר הגשת ערעורו על פסק הדין. בע"פ 3726/19 **רודלנד נ' מדינת ישראל** (5.6.19), עוכב ביצועו של עונש מאחר שחלפו ארבע שנים מאז בוצעה העבירה והמבקש, שעברו אינו מכביד, היה משוחרר לכל ארכה של תקופה זו.

12. לא נעלם מעיני אירוע בת המצווה כפי שנקבע, על בקשת המבקש להעדפת מידת החסד בהיות הסוגיה אנושית ומצפונית. ככל שיעלה הצורך, לא נגרעת זכות המבקש לפנות לגורמים הרלוונטיים בשב"ס בבקשה לצאת לאירוע המשפחתי, מבלי שיהא בהחלטה זו כדי לכבול את שיקול דעתם.

13. אכן, לא נפל פגם בהתנהלותו של המבקש מלפני בית המשפט קמא, אך לאור המקובץ שוכנעתי כי עניינו אינו מגבש חריג לכלל המצדיק את עיכוב ביצוע העונשים מושא גזר הדין. הבקשה, אפוא, נדחית בזאת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו כפי הליך המיון שעבר ביום 18/6/19 עד השעה 12:00. התנאים בהם מצוי המבקש נותרים בעינם עד למועד זה.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, בהעדר הצדדים.